

Doodstrijd lang door democratie

door JOSÉ TOIRKENS

HET door D'66 altijd zo gevierde systeem van democratische besluitvorming, dat mede de teruggang, heeft bevorderd, heeft er nu ook voor gezorgd dat deze partij een lange doodstrijd krijgt. Zou D'66 zoals andere partijen werken met een congres van afdelingsvertegenwoordigingen dan zou zaterdag ongetwijfeld het definitieve opheffingsbesluit gevallen zijn.

Maar de D'66-congressen zijn voor alle individuele leden toegankelijk en zij hebben allen stemrecht. Dat betekent dat ze — bovendien kost het meestal een paar tientjes reisgeld op soms overnachting — in hoofdzaak bezocht worden door mensen die iets per se wel of niet willen zien gebeuren. Wel of niet opheffen? Zaterdag waren de voorstanders met zestig procent ruim in de meerderheid, maar de statuten vereisen een meerderheid van tweederde. De uitspraak wordt daarmee echter niet weggepoetst. Er is slechts een minderheid die nog wat in de partij D'66 ziet. En zelfs die minderheid is het dan weer onderling oneens over de te volgen koers. De bekende discussies daarover staken ook zaterdag in Amsterdam weer de kop op. De links liberale partij, die Nypels, Nooteboom en Zeevalking voor ogen staat is ook niet ieders ideaal.

De gevolgen van de niet-tellende uitspraak om het zaakje op te heffen zullen niet uitblijven. Dat er staande het congres al ruim vijftig opzeggingen van het lidmaatschap worden gemeld zegt voldoende. De verwachting dat er nog vele zullen volgen in de komende weken kan niet pessimistisch worden genoemd.

VOLGENS de reglementen moet het hoofdbestuur een nieuw congres organiseren in 1975. Wat is er dan nog over van D'66? Zoveel geldt dat er naast de bekostiging van het congres nog twee brieven aan de leden verstuurd kunnen worden, een hoofdbestuur dat niet meer uit de schoenen springt van ijver, zoals voorzitter Ten Brink voorspelde, en een groep leden die zaterdag de minderheid vormde in haar pogen het leven te redden, en slechts dank zij de statuten won. In principe zou deze zelfde groep het voortbestaan van D'66 als partij onbeperkt kunnen verzekeren. Als de leegloop van de voorstanders van opheffing blijft aanhouden — en wie twijfelt daar aan — zal ook op een nieuw congres geen tweederde meerderheid voor opheffing te vinden zijn. Tenzij dedegen die D'66 nu hebben gered de politieke waarheid onder ogen zien dat het zinloos is een politieke splinter kunstmatig in stand te houden. De gesprekken met de basis zijn nu al helemaal weggevallen volgens Jan Terlouw. Dat D'66 zou moeten blijven bestaan terwille van de bewindslieden in het kabinet is een drogreden. Want D'66 zou dan niets meer betekenen dan een bestuur en een kleine kern, zonder achterban. Er zou niet eens sprake zijn van een supportersvereniging.

Parool 23 sept '74